

was hidden and society tried not to notice it, which contributes to its high latency even today. It is determined that establishing criminal liability for domestic violence is in line with current trends in the development of criminal law and international standards for combating this type of offense. Definitions of domestic violence in international legal acts and national legislation, including criminal law, are provided. It should be noted that the definition of domestic violence set out in the current Criminal Code of Ukraine is not ideal and raises several questions from academics and causes problems in law enforcement. One of the most pressing and problematic issues in defining domestic violence is the criterion of its systematic nature, which is provided for in Article 126-1 of the Criminal Code of Ukraine. A list of questions that need to be answered when revealing the systematic nature of domestic violence is provided. The positions of scholars on defining the concept of systematicity and its characteristics are analyzed. The position of law enforcement officials on the understanding of systematicity as a sign of domestic violence is presented. Conclusions are drawn on the need to improve the current legislation by adopting a note to Article 126-1 of the Criminal Code of Ukraine, which would clarify the meaning of systematicity as a sign of domestic violence.

Keywords: domestic violence, physical violence, economic violence, psychological violence, systematicity.

Стаття надійшла до редакції / Received 26.10.2025

Прийнята до друку / Accepted 08.11.2025

Бібліографічний опис статті:

Дулюнова Т. В. Щодо ознаки систематичності домашнього насильства. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2025. № 6. С. 36-40.

Duynova T. Regarding the systematic nature of domestic violence. Actual problems of innovative economy and law. 2025. No. 6, pp. 36-40.

УДК 351.077:004.9(4); JEL classification: H83; O33; O38

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-6-9>

ВІНТОНЯК Віталій Дмитрович, аспірант кафедри публічного управління та адміністрування Карпатського національного університету імені Василя Стефаника, <https://orcid.org/0009-0009-9447-8403>

ГОЙ Наталія Василівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування Карпатського національного університету імені Василя Стефаника, <http://orcid.org/0000-0001-7293-6527>

ЄВРОПЕЙСЬКІ ТРЕНДИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАДАННЯ ПУБЛІЧНО-АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ

Вінтоняк В. Д., Гой Н. В. Європейські тренди впровадження цифрових технологій надання публічно-адміністративних послуг.

Цифрова трансформація публічно-адміністративних послуг у країнах Європейського Союзу на сучасному етапі розглядається як комплексний інституційний процес, що поєднує технологічні інновації з глибокими змінами у системі публічного управління. У статті здійснено науково-аналітичне узагальнення ключових європейських трендів впровадження цифрових технологій у сфері надання публічно-адміністративних послуг із акцентом на переході від фрагментарної електронізації до системної моделі цифрового урядування. Обґрунтовано, що цифрові публічні послуги в європейській практиці трактуються не як сукупність окремих електронних сервісів, а як складова державної спроможності, що визначає ефективність реалізації публічних функцій, рівень довіри до інституцій та стійкість держави до кризових викликів. У роботі розкрито сутність принципу onse-only як базового інструменту зниження адміністративного навантаження на громадян і бізнес та підвищення ефективності міжвідомчої взаємодії. Показано роль інтероперабельності інформаційних систем як управлінської та нормативної передумови функціонування безшовних цифрових послуг, а також значення цифрової ідентичності у формуванні довіри та безпеки у цифровому адміністративному просторі. Окрему увагу приділено питанням інклюзивності цифрових сервісів, управління даними публічного сектору, забезпечення кіберстійкості та відповідального використання штучного інтелекту у публічному адмініструванні. На основі аналізу європейських підходів визначено імплікації для України в умовах воєнного стану, повоєнного відновлення та євроінтеграційних процесів. Доведено, що адаптація європейських трендів цифровізації публічно-адміністративних послуг може стати інструментом підвищення інституційної спроможності держави, забезпечення безперервності надання послуг і зниження транзакційних витрат у взаємодії влади з громадянами та бізнесом.

Ключові слова: публічне управління, публічні послуги, адміністративні послуги, цифрові послуги, цифрові технології, цифровізація, цифрова трансформація, якість надання адміністративних послуг.

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Цифрова трансформація публічно-адміністративних послуг у країнах-членах Європейського Союзу на сучасному етапі розглядається як системний інструмент модернізації публічного управління, що виходить за межі технічної автоматизації адміністративних процедур. У європейській практиці цифрові технології дедалі більше інтегруються в інституційну архітектуру держави, формуючи нову модель взаємодії між органами публічної влади, громадянами та бізнесом, орієнтовану на сервісність, прозорість і ефективність. Така трансформація безпосередньо впливає на якість реалізації публічних функцій, рівень довіри до державних інституцій, доступність соціальних і адміністративних послуг, а також на конкурентоспроможність економіки в умовах глобальної цифрової економіки.

Актуальність дослідження європейських трендів цифровізації публічно-адміністративних послуг зумовлена тим, що Європейський Союз інституціоналізував цифрову трансформацію як один із ключових стратегічних пріоритетів розвитку. У межах політики «Цифрового десятиліття» визначено конкретні кількісні та якісні орієнтири, зокрема забезпечення до 2030 року повної онлайн-доступності ключових публічних послуг, розвиток цифрової ідентичності громадян та формування інтегрованого цифрового простору адміністративних процедур. Реалізація цих цілей вимагає глибоких змін у нормативно-правовому регулюванні, інституційній координації та управлінських підходах, що робить наукове осмислення європейського досвіду важливим як у теоретичному, так і в прикладному вимірах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У

науковій літературі адміністративні послуги трактуються як сукупність взаємопов'язаних організаційних, нормативно-правових, процедурних та інформаційно-технологічних інструментів, що забезпечують практичну реалізацію законних прав і інтересів фізичних та юридичних осіб у процесі взаємодії з органами публічної влади. Питання сутності, структури та функціонування механізмів надання адміністративних послуг отримали відображення у дослідженнях вітчизняних науковців, зокрема у працях А. Карковської [1], О. Скорика [2], Д. Кушніра [3-5], А. Іщенко [6], І. Сурай [7], О. Жук [8], Н. Хлібороб [8] та ін. Однак на сьогоднішній день недостатньо досліджені європейські тренди впровадження цифрових технологій надання публічно-адміністративних послуг.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є узагальнення та науково-аналітичне осмислення ключових європейських трендів впровадження цифрових технологій у сфері надання публічно-адміністративних послуг, а також визначення можливостей і напрямів адаптації цього досвіду в Україні з урахуванням сучасних безпекових, інституційних та євроінтеграційних викликів.

Виклад основного матеріалу дослідження. Європейська модель цифровізації публічно-адміністративних послуг формується на основі комплексного підходу до цифрового урядування, у межах якого технології розглядаються не як самоціль, а як інструмент трансформації управлінських процесів і підвищення якості публічного сервісу. Характерною ознакою цього підходу є переорієнтація з формального переведення процедур в електронний формат на

переосмислення логіки їх надання з позицій користувача. У результаті цифрові публічні послуги набувають ознак цілісного сервісного продукту, ефективність якого оцінюється за показниками зручності, швидкості,

прозорості та результативності. На сьогодні в європейській практиці існує чимало трендів цифрових технологій у сфері надання публічно-адміністративних послуг (табл. 1), які можна впроваджувати у практику.

Таблиця 1

Європейські тренди цифровізації публічно-адміністративних послуг

№	Назва тренду	Науково-аналітична характеристика	Управлінський зміст для системи публічного управління	Нормативне / стратегічне джерело ЄС
1	Цифрова держава як стратегічна модель розвитку	Формування цифрового урядування як цілісної інституційної системи, у якій цифрові публічні послуги розглядаються як складова державної спроможності, а не як окремі IT-рішення	Перехід від відомчої автоматизації до стратегічного управління цифровими трансформаціями	Europe's Digital Decade: Digital Targets for 2030
2	Повна онлайн-доступність публічних послуг	Закріплення онлайн-надання ключових адміністративних послуг як стандарту взаємодії держави з громадянами та бізнесом	Скорочення транзакційних витрат, підвищення доступності та швидкості адміністративних процедур	Decision (EU) 2022/2481 (Digital Decade Policy Programme)
3	Принцип «once-only»	Інституціоналізація заборони повторного подання даних шляхом міжвідомчого та транскордонного обміну інформацією	Рейнжиніринг адміністративних процесів, зменшення бюрократичного навантаження	Regulation (EU) 2018/1724 (Single Digital Gateway)
4	Транскордонні цифрові послуги	Формування єдиного цифрового адміністративного простору ЄС для громадян і бізнесу	Забезпечення мобільності громадян та інтеграції внутрішнього ринку	Single Digital Gateway, European Commission
5	Інтероперабельність публічних систем	Узгодженість даних, стандартів і процедур між органами влади як нормативна вимога	Інституційна координація та системна взаємодія реєстрів	Regulation (EU) 2024/903 (Interoperable Europe Act)
6	Цифрова ідентичність	Уніфікований механізм електронної ідентифікації та автентифікації громадян	Підвищення довіри до цифрових послуг і безповності сервісів	Regulation (EU) 2024/1183 (EU Digital Identity Framework)
7	Європейський гаманець цифрової ідентичності	Інструмент зберігання та використання цифрових атрибутів особи для адміністративних процедур	Централізація доступу до послуг та зменшення кількості ідентифікаційних процедур	European Digital Identity Wallet ARF
8	Інклюзивність цифрових послуг	Забезпечення рівного доступу до цифрових сервісів для всіх соціальних груп	Реалізація соціальної функції держави у цифровому середовищі	Directive (EU) 2016/2102
9	Орієнтація на життєві ситуації	Побудова цифрових сервісів навколо потреб громадян, а не відомчих повноважень	Підвищення користувачької орієнтації та якості сервісу	Tallinn Declaration on eGovernment
10	Управління даними публічного сектору	Поєднання відкритості, повторного використання та підзвітності даних	Розвиток прозорості та інновацій у публічному секторі	Directive (EU) 2019/1024 (Open Data)
11	Захист персональних даних	Нормативне забезпечення прав громадян у цифровому середовищі	Формування довіри до цифрових адміністративних послуг	Regulation (EU) 2016/679 (GDPR)
12	Кіберстійкість публічних сервісів	Визнання цифрових послуг елементами критичної інфраструктури	Управління кіберризиками та безперервністю послуг	Directive (EU) 2022/2555 (NIS2)
13	Штучний інтелект у публічному управлінні	Використання ШІ з дотриманням принципів прозорості та відповідальності	Оптимізація процесів без втрати юридичної відповідальності	Regulation (EU) 2024/1689 (AI Act)
14	Ціннісно орієнтоване цифрове урядування	Поєднання цифровізації з правами людини та демократичними принципами	Легітимізація цифрових трансформацій	Berlin Declaration on Digital Society
15	Оцінювання якості цифрових послуг	Системний моніторинг ефективності цифрових сервісів	Управління результативністю цифрової політики	eGovernment Benchmark (European Commission)

Джерело: [10–16].

Проаналізувавши всі наведені тренди, зупинимося на основних, які на сьогодні є найбільш підходящими до нашої практики. Так, важливу роль у формуванні європейських цифрових практик відіграє перехід до вимірюваної цифрової політики, що передбачає системний моніторинг прогресу держав-членів Європейського Союзу у сфері цифровізації публічних послуг. Такий підхід стимулює країни-члени Європейського Союзу до впровадження структурних реформ у сфері управління даними, адміністративними процедурами та міжвідомчою взаємодією, оскільки цифрові послуги розглядаються як складова загальної державної спроможності. У цьому контексті цифровізація стає не окремим напрямом політики, а інтегрованою частиною реформування публічного управління.

Одним із визначальних трендів є впровадження принципу «once-only», відповідно до якого громадяни та суб'єкти господарювання не повинні повторно надавати інформацію, що вже перебуває у розпорядженні органів публічної влади. Реалізація цього принципу означає докорінну зміну традиційної адміністративної логіки, побудованої на зборі довідок і дублюванні даних, та потребує активного міжвідомчого і транскордонного обміну інформацією [9]. У європейській практиці цей підхід закріплюється через створення правових і технічних механізмів обміну електронними доказами, що дозволяє суттєво зменшити адміністративне навантаження та підвищити ефективність надання послуг.

Основною передумовою реалізації принципу once-only є розвиток інтероперабельності публічних

інформаційних систем. У європейському вимірі інтероперабельність перестала бути суто технічним питанням і набуває статусу управлінського та нормативного зобов'язання. Це означає, що органи влади мають забезпечувати узгодженість даних, спільні стандарти та юридичну значущість електронної інформації у межах адміністративних процедур. Такий підхід сприяє формуванню єдиного цифрового адміністративного простору, у якому цифрові послуги функціонують як взаємопов'язані елементи цілісної системи.

Суттєвим компонентом європейської цифрової трансформації є розвиток цифрової ідентичності, яка забезпечує довіру та безпеку у цифровому середовищі. Запровадження універсальних механізмів електронної ідентифікації та автентифікації створює умови для безшовного доступу громадян до публічних послуг незалежно від територіальних чи інституційних меж. У сфері публічного адміністрування це сприяє переходу від відомчо-орієнтованих процедур до моделей, побудованих навколо життєвих ситуацій громадян, що відповідає сучасним подходам сервісного управління.

Європейська цифровізація публічних послуг ґрунтується також на принципі інклюзивності, який передбачає забезпечення рівного доступу до цифрових сервісів для всіх категорій населення. У цьому контексті цифрові послуги розглядаються не лише як інструмент підвищення ефективності управління, а й як механізм реалізації соціальних прав [12]. Такий підхід зумовлює поєднання цифровізації з розвитком цифрових

навичок, збереженням альтернативних каналів доступу та адаптацією сервісів до потреб вразливих груп.

Окремого значення у європейській моделі набуває політика управління даними публічного сектору. Поєднання принципів відкритості, повторного використання інформації та захисту персональних даних формує баланс між інноваційністю та правовою визначеністю. У сфері публічно-адміністративних послуг це сприяє підвищенню прозорості діяльності органів влади, розвитку цифрових сервісів і водночас забезпечує захист прав громадян у процесі обробки їхніх даних.

Зростання залежності публічних послуг від цифрової інфраструктури актуалізує питання кіберстійкості та безперервності їх надання. У європейській практиці цифрові адміністративні сервіси дедалі частіше привірюються до елементів критичної інфраструктури, що потребує системного управління кіберризиками, постійного моніторингу та підвищення готовності до реагування на інциденти [6]. Такий підхід підсилює стратегічний вимір цифровізації та зумовлює інтеграцію кібербезпеки у загальну систему публічного управління.

Новітнім трендом є використання штучного інтелекту у сфері публічного адміністрування, зокрема для автоматизації обробки звернень, аналітики управлінських рішень і оптимізації адміністративних процесів. Водночас європейський підхід до впровадження таких технологій базується на принципах відповідальності, прозорості та людського контролю, що має особливе значення у сферах, пов'язаних із реалізацією прав і свобод громадян. Це свідчить про прагнення ЄС поєднати інноваційність із дотриманням правових і етичних стандартів.

Імплементація європейських трендів цифровізації публічно-адміністративних послуг для України набувають особливої актуальності в умовах воєнного стану, повоєнного відновлення та реалізації курсу на європейську інтеграцію. За цих обставин цифрова трансформація публічного управління повинна розглядатися не лише як інноваційний напрям розвитку, а як інструмент забезпечення стійкості держави, безперервності надання базових адміністративних послуг та збереження керованості на всіх рівнях публічної влади. Це зумовлює необхідність переходу від фрагментарних цифрових ініціатив до системної політики впровадження європейських управлінських підходів у сфері публічних послуг.

Першочерговим практичним кроком у цьому контексті є поетапне впровадження принципу *openly*, що передбачає відмову від повторного збору інформації з громадян і суб'єктів господарювання. Для цього необхідно здійснити інвентаризацію наявних державних і муніципальних реєстрів, визначити їх юридичний статус, актуальність та повноту даних, а також усунути дублювання інформації між різними органами влади. Паралельно має бути створена нормативно закріплена модель міжвідомчого обміну даними, яка забезпечить можливість використання інформації з базових реєстрів без залучення заявника до процесу збору довідок і підтверджень. Реалізація такого підходу сприятиме зниженню адміністративного навантаження, прискоренню процедур і підвищенню довіри громадян до публічних інституцій.

Наступним важливим напрямом є забезпечення інтегрованості інформаційних систем органів публічної влади, що має розглядатися як управлінське завдання, а не виключно технічна проблема. Практичними кроками тут мають стати запровадження єдиних стандартів обміну даними, узгодження класифікаторів і довідників, а також створення інституційного механізму координації цифрової взаємодії між центральними

органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. Важливим є також закріплення відповідальності за інтегрованість на рівні керівників органів влади, що дозволить інтегрувати цифрові рішення у процесі стратегічного та операційного управління.

Суттєве значення для адаптації європейських підходів має розвиток сервісної орієнтації публічного управління, що передбачає переорієнтацію адміністративних процедур з логіки відомчих повноважень на логіку потреб громадян і бізнесу [3–5]. У практичному вимірі це вимагає перегляду регламентів надання послуг, впровадження підходів, заснованих на життєвих ситуаціях, а також залучення користувачів до оцінювання якості цифрових сервісів. Такий підхід дозволяє не лише підвищити зручність взаємодії з органами влади, а й формувати культуру підзвітності та орієнтації на результат у системі публічного управління.

Окремим стратегічним завданням є розвиток цифрової ідентичності та системи управління державними реєстрами, які становлять основу цифрових публічних послуг. Реальні кроки у цьому напрямі мають включати уніфікацію ідентифікаційних даних, забезпечення юридичної значущості електронних атрибутів особи та інтеграцію механізмів електронної ідентифікації у всі ключові адміністративні процедури. Водночас необхідно посилити інституційну спроможність органів, відповідальних за ведення реєстрів, зокрема в частині захисту даних, контролю якості інформації та забезпечення безперервності їх функціонування.

В умовах підвищених безпекових ризиків критично важливим є впровадження підходів до кіберстійкості публічних цифрових сервісів. Це передбачає інтеграцію управління кіберризиками у систему публічного управління, регулярну оцінку вразливостей інформаційних систем, розробку планів безперервності надання послуг і підготовку персоналу до реагування на кіберінциденти. У практичному вимірі цифрові публічні послуги мають розглядатися як елементи критичної інфраструктури, що потребують окремого режиму захисту та управлінського контролю.

Водночас імплементація європейських трендів цифровізації публічно-адміністративних послуг в Україні неможлива без забезпечення інституційної узгодженості та оновлення нормативно-правової бази. Це передбачає гармонізацію національного законодавства з правом Європейського Союзу, чітке розмежування повноважень у сфері цифрового урядування, а також інтеграцію цифрових рішень у ширший контекст адміністративної реформи та реформи місцевого самоврядування. Лише за умови такого комплексного підходу цифровізація може стати дієвим механізмом підвищення ефективності публічного управління та стійкого розвитку держави в кризових і післякризових умовах.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Європейські тренди впровадження цифрових технологій у наданні публічно-адміністративних послуг відображають перехід від фрагментарної електронізації до системної моделі цифрового урядування, у межах якої технології виступають інструментом інституційної модернізації. Цифрові публічні послуги розглядаються як складова державної спроможності, що формується на основі стратегічних цілей, інтегрованості, довіри, інклюзивності та захисту прав громадян. Європейський досвід підтверджує, що ефективна цифровізація можлива лише за умови узгодженого розвитку технологічних, інституційних і правових механізмів, що робить його релевантним орієнтиром для України в контексті сучасних трансформацій.

Література.

1. Краковська А., Бабик М. Цифровізація адміністративних послуг в Україні: проблеми та перспективи розвитку. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2022. № 70. С. 239-334. DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.70.52>.

2. Скорик О. О., Рябоконт Н. П. Цифрова трансформація моделі публічного управління: зарубіжний досвід та вітчизняні реалії. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2020. № 7. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.7.50>.
3. Кушнір Д. М. Поняття та елементи адміністративно-правового статусу центрів надання адміністративних послуг. *Актуальні проблеми правознавства*. 2017. Вип. 1 (9). Т. 2. С. 101–106.
4. Кушнір Д. М. До характеристики організаційно-штатної структури центрів надання адміністративних послуг. *Європейські перспективи*. 2017. № 4. С. 149–153.
5. Кушнір Д. М. Система суб'єктів надання адміністративних послуг в Україні та місце серед них центрів надання адміністративних послуг. *Наукові записки. Серія: Право*. 2019. Вип. 6. Спецвип. Т. 2. С. 204–208.
6. Іщенко А. М., Литвин Н. В. Актуалізація та імплементація зарубіжного досвіду реформування державного управління. *Держава та регіони*. 2016. Вип. 4 (56). С. 13–17.
7. Сурай І. Г. Цифрова трансформація публічного управління: семантичний аналіз поняття. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2024. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.1.2>.
8. Жук О. І., Гой Н. В., Дрابعук Н. Ю., Дудкевич В. І. Формування дерева цілей як інструмент стратегічного планування у публічному управлінні в умовах цифровізації та повного відновлення України. *Успіхи і досягнення у науці*. 2024. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-10\(10\)-426-436](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-10(10)-426-436).
9. Хлібороб Н. Цифрова трансформація публічних послуг: правове регулювання в контексті європейських принципів. *Адміністративне право і процес*. 2021. № 1 (32). С. 28–40. DOI: <https://doi.org/10.17721/2227-796X.2021.1.03>.
10. 2030 Digital Compass: the European way for the Digital Decade. Document of European Commission, Directorate-General for Communications Networks, Content and Technology 09.03.2021. URL: <https://mbb.org.mt/wp-content/uploads/2024/02/2030-Digital-Compass.pdf>.
11. European Interoperability Framework – Implementation Strategy. Document of European Commission, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of Regions. Brussels, 23.3.2017. URL: https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2c2f2554-0faf-11e7-8a35-01aa75ed71a1.0017.02/DOC_1&format=PDF.
12. Shaping Europe's digital future. Digital Decade – Policy programme. 2024. URL: https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/digital-decade-policy-programme?utm_source=chatgpt.com
13. The EU Digital Identity Framework Regulation Enters into Force. 2024. URL: https://ec.europa.eu/digital-building-blocks/sites/spaces/EUDIGITALIDENTITYWALLET/pages/736100362/The%2BDigital%2BIdentity%2BRegulation%2BEnters%2Binto%2BForce?utm_source=chatgpt.com.
14. Regulation (EU) 2018/1724 of the European Parliament and of the Council. Official Journal of the European Union. 2018. URL: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX%3A32018R1724&utm_source=chatgpt.com.
15. Shaping Europe's digital future. Ministerial Declaration on eGovernment – the Tallinn Declaration. 2017. URL: https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/ministerial-declaration-egovernment-tallinn-declaration?utm_source=chatgpt.com.
16. eGovernment Benchmark. 2024 insight report. URL: https://www.capgemini.com/wp-content/uploads/2024/07/eGovernment-Report-2024.pdf?utm_source=chatgpt.com.

References.

1. Krakovska, A., & Babych, M. (2022). Tsyfrovizatsiia administratyvnykh posluh v Ukraini: problemy ta perspektyvy rozvytku [Digitalization of administrative services in Ukraine: Problems and development prospects]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Pravo*, No. 70, Pp. 239–334. <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.70.52>.
2. Skoryk, O. O., & Riabokon, N. P. (2020). Tsyfrova transformatsiia modeli publichnoho upravlinnia: zarubizhnyi dosvid ta vitchyzniani realii [Digital transformation of the public administration model: Foreign experience and domestic realities]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, No. 7. <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2020.7.50>.
3. Kushnir, D. M. (2017). Poniattia ta elementy administratyvno-pravovoho statusu tsestriv nadannia administratyvnykh posluh [Concept and elements of the administrative and legal status of administrative service centers]. *Aktualni problemy pravoznavstva*, Vol. 2, No. 1(9), Pp. 101–106.
4. Kushnir, D. M. (2017). Do kharakterystyky orhanizatsiino-shtatnoi struktury tsestriv nadannia administratyvnykh posluh [On the characteristics of the organizational and staffing structure of administrative service centers]. *Yevropeiskii perspektyvy*, No. 4, Pp. 149–153.
5. Kushnir, D. M. (2019). Systema subiektiv nadannia administratyvnykh posluh v Ukraini ta mistse sered nykh tsestriv nadannia administratyvnykh posluh [The system of administrative service providers in Ukraine and the place of administrative service centers within it]. *Naukovi zapysky. Seriya: Pravo*, Vol. 2, Special issue, No. 6, Pp. 204–208.
6. Ishchenko, A. M., & Lytvyn, N. V. (2016). Aktualizatsiia ta implementatsiia zarubizhnoho dosvidu reformuvannia derzhavnoho upravlinnia [Actualization and implementation of foreign experience in public administration reform]. *Derzhava ta rehiony*, No. 4(56), Pp. 13–17.
7. Surai, I. H. (2024). Tsyfrova transformatsiia publichnoho upravlinnia: semantychnyi analiz poniattia [Digital transformation of public administration: A semantic analysis of the concept]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*, No. 1. <https://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.1.2>.
8. Zhuk, O. I., Hoi, N. V., Drabchuk, N. Yu., & Dudkevych, V. I. (2024). Formuvannia dereva tsilei yak instrument stratehichnoho planuvannia u publichnomu upravlinni v umovakh tsyfrovizatsii ta povoiennoho vidnovlennia Ukrainy [Formation of a goal tree as a strategic planning tool in public administration under digitalization and post-war recovery of Ukraine]. *Uspikhy i dosiahnennia u nauksi*. [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-10\(10\)-426-436](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2024-10(10)-426-436).
9. Khlaborob, N. (2021). Tsyfrova transformatsiia publichnykh posluh: pravove rehuliuвання v konteksti yevropeiskykh pryntsyipiv [Digital transformation of public services: Legal regulation in the context of European principles]. *Administratyvne pravo i protses*, No. 1(32), Pp. 28–40. <https://doi.org/10.17721/2227-796X.2021.1.03>.
10. European Commission, Directorate-General for Communications Networks, Content and Technology. (2021). *2030 Digital Compass: The European way for the Digital Decade*. Available at: <https://mbb.org.mt/wp-content/uploads/2024/02/2030-Digital-Compass.pdf>.
11. European Commission, Council, European Economic and Social Committee, & Committee of the Regions. (2017). *European Interoperability Framework – Implementation Strategy*. Available at: https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2c2f2554-0faf-11e7-8a35-01aa75ed71a1.0017.02/DOC_1&format=PDF.
12. European Commission. (2024). *Shaping Europe's digital future: Digital Decade – Policy programme*. Available at: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/digital-decade-policy-programme>.
13. European Commission. (2024). *The EU Digital Identity Framework Regulation enters into force*. Available at: <https://ec.europa.eu/digital-building-blocks/sites/spaces/EUDIGITALIDENTITYWALLET/pages/736100362/The+Digital+Identity+Regulation+Enters+into+Force>
14. European Parliament & Council of the European Union. (2018). Regulation (EU) 2018/1724. *Official Journal of the European Union*. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R1724>
15. European Commission. (2017). *Shaping Europe's digital future: Ministerial Declaration on eGovernment – the Tallinn Declaration*. Available at: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/news/ministerial-declaration-egovernment-tallinn-declaration>.
16. Capgemini. (2024). *eGovernment Benchmark: 2024 Insight Report*. Available at: <https://www.capgemini.com/wp-content/uploads/2024/07/eGovernment-Report-2024.pdf>.

Abstract.

Vintoniak V., Goy N. *European trends in the implementation of digital technologies for the provision of public administrative services.*

The digital transformation of public administrative services in European Union countries is currently viewed as a complex institutional process that combines technological innovations with profound changes in the public administration system. The article provides a scientific and analytical summary of key European trends in the implementation of digital technologies in the provision of public administrative services, with an emphasis on the transition from fragmented electronization to a systemic model of digital governance. It is argued that digital public services in European practice are interpreted not as a set of separate electronic services, but as a component of state capacity that determines the effectiveness of public functions, the level of trust in institutions, and

the state's resilience to crisis challenges. The paper reveals the essence of the once-only principle as a fundamental tool for reducing administrative burdens on citizens and businesses and increasing the effectiveness of interagency collaboration. It demonstrates the role of information system interoperability as a managerial and regulatory prerequisite for the functioning of seamless digital services, as well as the importance of digital identity in building trust and security in the digital administrative space. Attention is paid to the issues of inclusiveness of digital services, public sector data management, ensuring cyber resilience, and the responsible use of artificial intelligence in public administration. Based on an analysis of European approaches, implications for Ukraine in the context of martial law, post-war recovery, and European integration processes are identified. It has been proven that adopting European trends in the digitalization of public administrative services can serve to increase the state's institutional capacity, ensure the continuity of service provision, and reduce transaction costs in interactions between authorities and citizens and businesses.

Keywords: public administration, public services, administrative services, digital services, digital technologies, digitalization, digital transformation, quality of administrative services.

Стаття надійшла до редакції / Received 12.10.2025

Прийнята до друку / Accepted 25.10.2025

Бібліографічний опис статті:

Вінтоняк В. Д., Гой Н. В. Європейські тренди впровадження цифрових технологій надання публічно-адміністративних послуг. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2025. № 6. С. 40-44.

Vintoniak V., Goy N. European Trends in the implementation of digital technologies for the provision of public administrative services. Actual problems of innovative economy and law. 2025. No. 6, pp. 40-44.

УДК 352:004.9:316.77(477); JEL classification: H70, H83, O33, D83

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-6-10>

ПОПАДИНЕЦЬ Назарій Миколайович, д.е.н., старший дослідник, в.о. директора ВСП «Навчально-науковий інститут просторового планування та перспективних технологій Національного університету «Львівська політехніка», старший науковий співробітник відділу регіональної економічної політики ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М. І. Долинського НАН України», <https://orcid.org/0000-0002-7556-6135>

ТИМКОВИЧ Оксана Ігорівна, к.е.н., доцент, доцент кафедри економіки і маркетингу, ВСП «Навчально-науковий інститут просторового планування та перспективних технологій Національного університету «Львівська політехніка», <https://orcid.org/0000-0003-3262-0768>

ДОРОФЄЄВ Олександр Вікторович, д.е.н., професор, професор кафедри публічного управління та адміністрування, Полтавський аграрний університет, <https://orcid.org/0000-0002-8608-0501>

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПОСЛУГ ТА ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У ПЕРІОД ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ТА ВІЙНИ

Попадинець Н. М., Тимкович О. І., Дорофєєв О. В. Цифрова трансформація адміністративних послуг та інформаційно-комунікаційної інфраструктури територіальних громад у період децентралізації та війни.

У статті досліджено цифрову трансформацію адміністративних послуг та розвиток інформаційно-комунікаційної інфраструктури (ІКІ) територіальних громад України в умовах децентралізації та повномасштабної війни як взаємопов'язані складові підвищення ефективності публічного управління, прозорості діяльності органів місцевого самоврядування і стійкості місцевих управлінських систем. Обґрунтовано, що в сучасній архітектурі місцевого урядування ІКІ доцільно розглядати не лише як технічну платформу електронного урядування, а як стратегічний ресурс громади, який забезпечує безперервність управлінських процесів, доступність адміністративних послуг, узгодженість рішень та формування довіри між владою і населенням. Показано, що воєнні виклики (руйнування інфраструктури, кібератаки, порушення логістики, міграція населення, зростання соціальних потреб) зумовлюють розширення функцій ІКІ від сервісної до безпекової, координаційної та мобілізаційної, актуалізуючи вимоги до резервності зв'язку, захисту даних і протидії дезінформації. На основі узагальнення наукових підходів і практик цифровізації визначено інструментальний склад ІКІ (вебсайти, портали е-послуг, е-документообіг, відкриті дані, інструменти е-демократії, кризові канали комунікації), а також механізми її впровадження (інституційні, нормативно-правові та фінансові). Виокремлено принципи формування ІКІ громад у кризових умовах: стійкість, безпека, відкритість із урахуванням обмежень воєнного часу та людиноорієнтованість. Доведено, що чинні моделі ІКІ у багатьох громадах зберігають фрагментарність і низьку інтегрованість, що знижує ефективність надання послуг і комунікації в надзвичайних ситуаціях. Запропоновано концептуальні орієнтири вдосконалення моделі ІКІ через побудову інтегрованої цифрової екосистеми громади, розгортання резервної та кризової інфраструктури зв'язку, посилення кібер- та інформаційної безпеки і розвиток двосторонньої комунікації з населенням. Практичне значення результатів полягає у формуванні підґрунтя для модернізації адміністративних послуг і підвищення стійкості територіальних громад у післявоєнний період.

Ключові слова: публічне управління, цифрові послуги, цифрові технології, цифровізація, цифрова трансформація, інформаційно-комунікативне забезпечення, механізм, інфраструктура, територіальна громада, місцеві органи самоврядування, конкурентоспроможність.

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Реформа децентралізації в Україні стала однією з наймасштабніших інституційних трансформацій публічного управління, у межах якої територіальні громади отримали розширені повноваження, фінансові ресурси та відповідальність за надання адміністративних послуг, організацію комунікації з населенням і забезпечення місцевого розвитку. За таких умов цифрова трансформація адміністративних послуг та формування ефективної інформаційно-комунікаційної інфраструктури перетворюються на ключові інструменти підвищення якості публічного управління, прозорості діяльності органів місцевого самоврядування та залучення громадян до процесів прийняття рішень. Інформаційно-комунікаційна інфраструктура дедалі більше розглядається не лише як технічна основа електронного урядування, а як стратегічний ресурс територіальної громади, що забезпечує узгодженість управлінських процесів, доступність послуг і довіру між владою та суспільством.

Повномасштабна війна суттєво ускладнила умови функціонування територіальних громад, загостривши проблеми безпеки, стійкості управлінських

процесів і збереження комунікаційних зв'язків у кризових ситуаціях. Руйнування інфраструктури, кібератаки, порушення логістики, міграційні процеси та зростання потреб населення актуалізували необхідність переосмислення ролі цифрових технологій у системі місцевого самоврядування. У воєнних умовах інформаційно-комунікаційна інфраструктура має виконувати не лише сервісну, а й безпекову, координаційну та мобілізаційну функції, забезпечуючи безперервність надання адміністративних послуг, оперативне інформування населення та протидію дезінформації. Це зумовлює потребу у науковому обґрунтуванні підходів до цифрової трансформації адміністративних послуг і вдосконалення моделей ІКІ територіальних громад з урахуванням викликів децентралізації та воєнної нестабільності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання залучення цифрових технологій у розвиток місцевого самоврядування на сьогодні є досить актуальним і досліджуваним. Так, Богач Ю.А. підкреслює, що інтеграція цифрових технологій у діяльність органів місцевого самоврядування сприяє зміцненню принципів відкритого урядування шляхом забезпечення широкого